

lighedslovgivning, der var foraarsaget derved, at der har været bestemte Tilfælde, hvor der var en Spænding indenfor Folkekirken, som skulde udløses, hvorfor man har skabt Ventiler, som var egnede dertil.

Jeg skylder det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour) at sige, at det ærede Medlem maa have misforstaaet mig noget, naar han talte om de „Oplysninger“, jeg havde lovet. Der kan ikke være Tvivl om, at han tænker paa det Løfte, jeg ved første Behandling gav om at forelægge alle Sagens Akter for Rigsdagen, men det bliver et meget stort Opus paa flere hundrede Sider, og det har ikke været muligt at faa det færdigt paa nogle faa Dage; saa snart det bliver færdigt, skal det blive tilstillet de ærede Medlemmer.

Saa skal jeg sige til den ærede Ordfører for Venstre (J. Pedersen), at „den sorte Kokarde“ bestaar deri, at man isolerer Vaalse og giver en Lov alene for Vaalse. Man føler det dernede som en Uret, og alene dette maa være nok til, at man ikke bør paatvinge dem en saadan Lovgivning. Jeg har altid følt, at det vilde være Uret at gøre det, for man maa stadig huske paa — det vender jeg tilbage til atter og atter —, Vaalse Sognemenighed staar med sin Ret til at faa den Mand, den ønsker, til Præst, og derfor har man ikke Ret til at paatvinge den en Særstilling, som de er imod dernede. Ved Regeringslovforslaget er der Tale om en almindelig Foranstaltning og ikke en saadan Isolering af Vaalse Sognemenighed; selv om den til at begynde med staar alene i dette Forhold, aabnes der dog Adgang for andre til at komme ind derunder.

Det kan naturligvis kun bedrøve mig, hvad det ærede Medlem sagde, at jeg ikke paa nogen Maade maatte se et Lyspunkt i den Stilling, det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (Kjristensen) indtog. Jeg havde dog haabet, at han havde nogen Tilslutning, og jeg har ogsaa nogen Grund til at tro, at det ærede Medlem har nogen Tilslutning i det andet Ting; derfor har jeg vedblivende Haab om, at man ved Fællesudvalgsforhandlingen skulde kunne komme til et Resultat, og jeg vilde meget beklage, om det ikke naas. Jeg tror, at de, der hindrer et saadant Resultat, i Virkeligheden paatager sig et meget stort Ansvar.

Richelieu: Af den højtærede Kirke-ministers Udtalelser baade ved Forelæggelsen af Lovforslaget og her i Dag har jeg nær-

mest faaet det Indtryk, at det er hans Mening, at Lovforslaget, hvis det ophøjes til Lov, ikke vil have anden Konsekvens, end at Arboe Rasmussen bliver Præst i Vaalse, og at et Antal Medlemmer af Sognemenigheden i Vaalse faar den Præst, de ønsker. Saaledes synes man imidlertid ikke at se paa Sagen i vide Kredse af Befolkningen, for paa mange Steder har man den allerstørste Betænkelighed ved den, idet man frygter for, at Lovforslagets Vedtagelse kan blive det første Skridt til en Underminering af det Grundlag, hvorpaa vor Folkekirke livler; og man frygter for, at det ogsaa kan lede til det, som en af Kirkens gode Mænd, vil jeg kalde ham, har udtalt, en bekendelsesløs Kirke og en religionsløs Skole. — Man finder det ogsaa uheldigt, at en Sag af saa stor Betydning som denne er blevet draget frem nu paa et Tidspunkt, hvor alt jo maner til at lade Sager, som kan skabe Uro i Befolkningen, ligge. Den højtærede Minister udtrykte den samme Beklagelse over, at der kunde opstaa Strid om denne Sag. Jeg synes dog rigtignok, at Grunden dertil ligger hos Ministeren selv, der har fremsat dette Forslag, om hvilket de allerfleste vidste, at det maatte give Anledning til Meningsforskelligheder, og under hvis Behandling de, der havde disse forskellige Meninger, vilde ønske at faa dem frem.

Med Hensyn til Fremtiden saa synes jeg heller ikke, at hvad der er sket i den sidste Tid i denne Sag, lover noget godt, for i en lille Notits i Dag i „Berlingske Tidende“, hvori det hedder, at Kirkeministeren har tilkaldt Vaalse Menighedsraad, staar der, at „Berlingske Tidende“ ser sig i Stand til at oplyse, at Ministeren meddelte Raadet sin Hensigt, hvis det saakaldte Kollatslovforslag ikke kunde føres igennem i Rigsdagen, nemlig at konstituere Arboe Rasmussen som Sognepræst i Vaalse. Denne lille Opsats har skabt en hel Del Forbavelse rundt omkring, idet den vel kun vil give yderligere Anledning til, at Striden — ja, det kan maaske ikke kaldes saaledes —, men dog Ophidselsen, bliver større, ikke mindre; hvilket sidste dog efter Ministerens Udtalelser synes at være Maalet for hans Bestræbelser.

Naar man saa ser hen til, at Kvinderne under den nye Grundlov vil udgøre over Halvdelen af Landets Vælgere, og naar man ved, at alle Folkekirkens Forhold og Børnenes Religionsundervisning i Skolerne er Sager af den allerstørste Betydning for Kvinderne, saa maa man vistnok kunne anse det for hensynsløst mod